

כאשר יתאספו²⁶ מבקשי החסד - הזיענה לבקשתם, והמעט²⁷ את שלטון היצר אשר קבתו כמו מסמרות, מכביד כקורה תלויה על הצוואר לאסור אותו,

שׁוֹאֵל חֶסֶד בְּהוֹסֵד הַנְּנִי תֹאמֶר
מְרוֹת יֵצֵר הַבְּצָר קְבוּעַ כְּבַמְסָמֶר
וּלְצֹוֹאֵר כְּמוֹ סוּאֵר הֵטֵל לְמִשְׁמֶר

[ומלופף סביב האדם] כהגורה הנארגת חוט אחר חוט²⁸. מי חזק לעורר עליו מלחמה?

י, הִיָּה עוֹזֵר לָנוּ.

ה' השוכן במרומים, פתח דלת לישראל³⁰ שמע את תפילתי והעבר אותי את השער הנער³²,

לְחַבְצֶלֶת פֶּתַח דְּלֶת, אֱלוֹהַּ מִמַּעַל
בֵּינָה הִגְיָגִי³¹ לְהַצִּיגִי בְּתוֹךְ שַׁעַר הַנְּנַעַל

הקדם לרחם עלינו והעלך נקה את לבי³⁶ ועונוי לא י

רַחֲמֵנוּ קִדְמָנוּ³³ צָרִי וּמְזוֹר תַּעֲלֶ³⁴
בְּרַר חִיקִי לְהַצְדִּיקִי יִבְקֹשׁ עוֹן וְאִינְנוּ³⁵.

י, הִיָּה עוֹזֵר לָנוּ.

המצא לישראל³⁹ גמול יפה⁴⁰ מירושלים⁴¹,

יוֹנֵת אֱלֹם³⁷ מְשַׁלֵּם חֶלֶק יִפְהֶ³⁸ הַגִּיעָה

וכשהיא מצטדקת ביראה ומבקשת להושיעה, הראה לה אות צדק⁴². אדון, כאשר היא תקרא לך לשחררה בשעה זו, התיק והנרתיק ייפתחו, והוצא את דינו לאור⁴⁴.

אוֹת צָדֵק בְּהַצְטָדֵק בִּירְאָתְךָ לְהוֹשִׁיעָה
לְךָ תִקְרָא לְשַׁחְרָרָה, אֲדוֹן, בְּזוֹ הַשָּׁעָה
יִתֵּק תִּיק וְיִנְרֵתְךָ, כְּאוֹר תּוֹצִיא דִינֵנוּ⁴³.

י, הִיָּה עוֹזֵר לָנוּ.

נִפְשׁוּ" (דברים יח, ו). 22. "דאיכא למאן דאמר פותחין בחרטה" (עירובין סד ע"ב). 23. "וימינו פשוטה לקבל שבים" (ספרי דברים ל, עמ' 49). 24. "זה ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה" (פסחים קיט ע"א). 25. "בְּצַפְיָנוּ צַפִּינוּ אֵל גּוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ" (איכה ד, יז). 26. "להיווסד" הוא "להתאסף" "כִּי שָׁמַעְתִּי דְּבַת רַבִּים מִגּוֹר מִסְבִּיב בְּהוֹסֵדִים יָחַד עָלַי" (תהלים לא, יד). 27. "נבצר" הוא "נמעט", "יִבְצָר רוּחַ נְגִידִים" (תהלים עו, יג). 28. "לא אֶכְרֹוּ כִּי יַעֲרֹנוּ וּמִי הוּא לִפְנֵי יְתָרְבֵּ" (איוב מא, ב). 29. "זוירים" הם "גבעולים דקים", "השבת מתעשרת זרע וירק וחירין" (משנה מעשרות ד, ה). בהקשר הנוכחי יש להניח שהכוונה לחוטים דקים, וכך הפייטן רומז למדרש חז"ל: "יצר הרע בתחילה דומה לחוט של בוכיא ולבסוף דומה כעבותות העגלה" (סוכה נב ע"א). 30. "חבצלת" הוא כינוי לישראל "אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשְּׂרוּן" (שה"ש ב, א). 31. "אֲמִרִי הֶאֱזִינָה ה' בֵּינָה הִגְיָגִי" (תהלים ה, ב). 32. "אף על פי שערי תפילה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו" (ב"מ נט ע"א). 33. "מִהָרָה יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֵיךָ" (תהלים עט, ח). 34. "אֵין דָּן דִּינָךְ לְמוֹרֵר פְּאוֹת תַּעֲלֶה אֵין לָךְ" (ירמיהו ג, יג). 35. "יִבְקֹשׁ אֶת עוֹן וְאִינְנוּ" (ירמיהו ג, כ). 36. "חיק" הוא כינוי ללב על שם מקום משכנו של הלב. 37. "לְמַנְצֶחַ עַל יוֹנֵת אֱלֹם" (תהלים נ, א). 38. "אבל ישראל מודים מפויסים שאין חלק יפה בחלקם" (ספרי דברים נג, עמ' 121). 39. "יונת אלם" הוא כינוי לישראל המבוסס על זיהוי ישראל עם היונה, "מה יונה זו פושטת צוורה לשחיטה כך ישראל" (שה"ש רבה א, טו), ראה גם שבת מט ע"א. נראה שהמילה "אלם" נוספה כאן בהשפעת הפסוק "לְמַנְצֶחַ עַל יוֹנֵת אֱלֹם" (תהלים נ, א). 40. "יתכן שכוונת הפייטן היא לתורה, על דרך "כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר ה' מִירוּשָׁלַם"

שורה זו מהווה דוגמה לניסוחים קשים בחלק מהפיוטים, ולחשיבות הביאור